



DeepL

Subscribe to DeepL Pro to translate larger documents.  
Visit [www.DeepL.com/pro](https://www.DeepL.com/pro) for more information.

Teslimatta serbest bırakmak için  
5:15 EDT (yerel saatle 10:15) 14 Mayıs  
2025

Merkez Bankacılığında Ekonomik Araştırmanın Rolü

Christopher J. Waller Üye

Federal Rezerv Sistemi Guvernörler Kurulu

Kazananlar için Ödül Töreni

Bank Al-Maghrib Ekonomik ve Finansal Araştırma Ödülü Bank of  
Al-Maghrib

Rabat, Fas

14 Mayıs 2025

Bugün sizinle konuşma fırsatı için teşekkür .<sup>1</sup>

Kariyerimin büyük bir bölümünü araştırma yaparak ve başkalarının yaptığı araştırmaları denetleyerek geçirdim; önce profesör olarak, daha sonra da Federal Rezerv Sistemi'nde araştırma direktörü olarak. Son zamanlarda ise Federal Açık Piyasa Komitesi'nin (FOMC) bir üyesi olarak araştırma üreticisinden çok tüketicisi oldum. FOMC, ABD Kongresi tarafından bize verilen ekonomik hedeflere ulaşmak için para politikasının uygun duruşunu belirlemek üzere yılda sekiz kez toplanır. Ekonominin bu hedeflere göre nerede durduğunu, nasıl gelişebileceğini ve para politikası üzerindeki etkilerini tartışıyoruz. İncelediğimiz konular sert istatistiki veriler, anketler ve iş bağlantılarından elde edilen girdiler şeklindeki "yumuşak" veriler ve diğer yerel ve küresel faktörler.

Merkez bankacıları için bir diğer hayati girdi de ekonomik araştırmalardır. Neredeyse tüm merkez bankaları, politika yapıcıların para politikasının ekonomi üzerindeki etkilerini düşünmelerine yardımcı olacak bir araştırma grubuna sahiptir. Federal Rezerv'de, 12 bölgesel Rezerv Bankası ve Guvernörler Kurulu'nun çeşitli araştırma faaliyetleri yürüten personeli vardır. İlk ve en önemlisi, Guvernörlere ve Banka başkanlarına mevcut olaylar göz önüne alındığında para politikasının uygun yolu konusunda tavsiyelerde bulunmak için araştırmayı kullanırlar. İkinci olarak, küresel, ABD ve bölgesel ekonomilerin analizini sağlarlar. Üçüncü olarak, Rezerv Bankalarındaki ekonomistler, ekonomik konuları tartışmak ve yerel ekonomi hakkında bilgi toplamak için Bölgelerindeki işletmelerle bir araya gelirler. Son olarak, Federal Rezerv Sistemi bünyesinde bankacılık, ödemeler, finansal piyasalar, finansal istikrar ve toplumsal kalkınma konularına odaklanan araştırma grupları bulunmaktadır.

---

<sup>1</sup>Burada ifade edilen görüşler bana aittir ve Federal Rezerv Kurulu veya Federal Açık Piyasa Komitesi'ndeki meslektaşlarımla görüşleri olmayabilir.

"Araştırma" kelimesi günlük hayatta çok gevşek bir şekilde kullanılıyor. Ben profesörken, lisans öğrencilerim dönem ödevi yazmak için "araştırma" yaparlardı. Tatile git, genellikle gideceğim yerde ne yapmam ya da görmem gerektiği konusunda "araştırma" yaparım. Finans kuruluşlarındaki analistler de tek tek firmalar ya da ekonominin sektörleri hakkında "araştırma" yaparlar. Bugünkü konuşmamda, Federal Rezerv'e odaklanarak merkez bankalarında yapılan araştırma türlerini ele alacağım.

### **Federal Rezerv'de Araştırma**

Araştırma, Federal Rezerv Sistemi içindeki politika yapıcılara en son teknolojiye sahip tavsiyelerin sağlanması için hayati bir girdidir. Fed kamuya karşı sorumlu olduğundan, politika yapıcılar belirli eylemlerin neden alındığını açıklayabilmeli ve bu kararların altında yatan entelektüel temelleri tanımlayabilmelidir. Kararlar, başta çok yetenekli ve bilgili akademik araştırmacılar olmak üzere birçok kişi tarafından analiz edilir, tartışılır ve eleştirilir. Üst düzey akademisyenler, özellikle para politikası konusunda araştırmaların en ileri noktasındadır. Milton Friedman, Allan Meltzer, Robert Lucas, John Taylor ve Michael Woodford son 70 yılda para politikasının nasıl yürütülmesi gerektiği konusunda merkez bankacılarına meydan okuyan akademisyenlerden sadece birkaçıdır. Merkez bankaları bu meydan okumaya hazır olmalı ve bu akademisyenlerle teori ve fikir dünyasında tartışabilmeli ve rekabet edebilmelidir.

Bunu yapmak için akademik araştırma geleneğinde eğitim almış ve araştırmanın sınırlarında çalışmaya devam eden merkez bankası ekonomistlerini işe almak gerekir. Bu da merkez bankalarında akademik araştırmaların sürdürülmesi anlamına gelmektedir. Motive olmuş ve iyi eğitilmiş ekonomistleri işe alırsak ve ekonominin cevap aradığı büyük sorular üzerinde çalışmalarına izin verirse kararlarımız daha iyi olacaktır. Federal Rezerv güçlü bir akademik araştırma ortamı yaratmaya çalışmaktadır.

Aldığımız kararlar için bize daha iyi bir temel sağlamak üzere güçlü araştırmacıları Federal Rezerv'de çalışmaya çekmek için araştırma ortamı.

Louis Federal Rezerv Bankası'nda araştırma direktörü olduğum dönemde, yönetim kurulumuza hedefimin yüksek kaliteli akademik araştırmalar üretmesiyle tanınan bir departman kurmak olduğunu söyledim. Onlar da sık sık "Ama Federal Rezerv bir üniversite değil ki. Akademik araştırma yapmak , neden personeliniz onları Banka başkanına yardımcı olacak şekilde çalışmaya yönlendirdiğiniz konularda araştırma yapmıyor?" Bu harika bir soru ve her merkez bankasında sorulması gereken bir soru. Bu soruyu yanıtlamak için akademik araştırma ile yönlendirilmiş araştırma arasındaki farkı açıklamakla işe başlayabilirim ki bugün bunu yapacağım. Bunu yaptıktan sonra, yönlendirilmiş araştırmanın akademik araştırma temeline dayandığı ve politika yapımını desteklemede yönlendirilmiş araştırmanın bir tamamlayıcısı olduğu anlaşılacaktır.

### **Akademik Araştırma**

Akademik araştırmalar geniş bir yelpazedeki ekonomik konuları ele alır. Genellikle kısa vadeli ekonomik görünüme odaklanan politika yapıcılarının radar ekranlarının dışında kalan konulara odaklanır. Ancak geniş düşünmenin de bir değeri var. Kısa bir süre öncesine kadar ticaret politikası ve gümrük tarifeleri politika yapıcılarının temel kaygılarından biri değildi. Akademik araştırmanın kritik bir yönü de genellikle "proaktif" olmasıdır - entelektüel açıdan ilginç konulara genellikle para politikasıyla ilgili hale gelmeden önce odaklanır.

Federal Rezerv ekonomistleri tarafından yürütülen akademik araştırmalar genellikle akademik dergilerde yayınlanmak amacıyla yapılır. Bu dergilere gönderilen makaleler, merkez bankası dışındaki ekonomistler tarafından titiz bir inceleme sürecinden geçer. Bu, merkez bankası "grup düşüncesi" üzerinde önemli bir kontrol işlevi . Merkez bankasının fikirleri ve vardığı sonuçlar

sağlam ekonomik teoriye ve ampirik kanıtlara dayanmalıdır. Ekonominin nasıl işlediğine dair dogma veya modası geçmiş inançları yansıtamazlar.

Akademik araştırma, bazen "ekonomik otopsi" olarak da adlandırılan, önemli ekonomik olayların değerlendirilmesi şeklinde olabilir. Bu tür analizler yıllar sürebilir ve özellikle zamana duyarlı değildir. Ekonomistler bugün hala 2008 mali krizinin nedenlerini ve o dönemde uygulanan politikaların daha sonraki ekonomik toparlanmaya nasıl yardımcı olduğunu veya engellediğini araştırmaktadır.

### **Yönlendirilmiş Araştırma**

Bir de yönlendirilmiş araştırma vardır. Yönlendirilmiş araştırma tam olarak budur - personel ekonomistlerine amirleri tarafından üzerinde çalışmaları söylenen bir konu veya politika sorunu. Bir konu hakkında sınırsız düşünmek değildir. Yönlendirilmiş araştırma genellikle politika yapıcılarının dikkatini çeken yeni bir konuyu ele alır. Sonuç olarak, yönlendirilmiş araştırma genellikle doğası gereği reaktiftir. Çoğu zaman itfaiyecilik hissi uyandırır - bir sorun alevlenir ve politika yapıcılarının buna yanıt vermesi gerekir. Konu hakkında düşünmek ve nasıl hareket edeceklerini belirlemek için sorunun analizine ihtiyaç duyarlar. Örneğin, 2 Nisan'daki gümrük tarifesi duyurusu neredeyse herkesin beklediğinden daha büyük ve kapsamlıydı. Federal Rezerv Sistemi çalışanlarına hemen şu tür sorular soruldu: "Bu ABD ekonomisine ne yapacak?

Enflasyon ve işsizlik ne olacak?" Bu soruların yanıtlarının zamana duyarlı olduğu açıktır.

Yönlendirilmiş araştırmalar genellikle şokların mevcut ekonomik modeller veya hızlı veri analizleri üzerinden yürütülmesini içerir ve mevcut ekonomik araştırmalara dayanır. Sonuçlar "hızlı ve kirli" cevaplar olarak adlandırılabilir. Bu çalışma zamana duyarlı olduğu için, merkez bankası araştırmacılarının yönlendirilmiş araştırmalarını Merkez Bankası tarafından onaylatmak gibi bir lüksleri yoktur.

ekonomi mesleği. Sadece mevcut sorunun modellere nasıl dahil edilebileceğini veya ekonometri ile nasıl analiz edilebileceğini bulurlar ve ortaya çıkan cevap, sahip oldukları zaman içinde yapabileceklerinin en iyisidir.

Yönlendirilmiş araştırmalar genellikle reaktif ve zamana duyarlı olduğundan, araştırmacılar analizlerinde temel girdi olarak mevcut yayınlanmış araştırmalara güvenmek zorundadır. Aniden ortaya çıkan bir sorunla başa çıkmak için o anda orijinal veya yenilikçi modeller bul. Veri konusunda da mikro verilere derinlemesine bakacak vaktiniz olmayabilir. Bu durumlarda, merkez bankası ekonomistleri ve merkez bankası dışındaki akademisyenler tarafından yapılan mevcut akademik araştırmalar, yönlendirilmiş araştırmanın yürütölmesi için temel sağlar. Bu nedenle akademik araştırmanın yönlendirilmiş araştırmanın tamamlayıcısı olduğunu söylüyorum. İyi bir yönlendirilmiş araştırma akademik araştırma gerektirir. Ayrıca, ölüm sonrası analiz her zaman yönlendirilmiş araştırma tamamlandıktan sonra yapılmaz. Konu politika yapıcılarının radar ekranlarından çıktıktan sonra bir daha ele alınmayabilir. Eğer konu daha sonraki bir tarihte yeniden ortaya çıkarsa, o zaman neyin doğru neyin yanlış gittiğini görmek için daha önceki analizlere yönelik bazı postmortem incelemeler yapılabilir.

Son olarak, yönlendirilmiş araştırma bazen daha az uzmanlaşmış kitleler için basit bir anlatı oluşturmak amacıyla gerçeklerin ve verilerin toplanması ve düzenlenmesini içeren analiz şeklini alır. Rezerv Bankaları tarafından yapılan bölgesel ekonomik koşullara ilişkin bir anket olan Bej Kitap bunun açık bir örneğidir. Ancak araştırma ekonomistlerinin özel sektör izleyicilerine yaptığı konuşmalar, Merkez Bankası yönetim kurullarına yapılan sunumlar veya kısa ekonomik yazılarda güncel konular hakkında yazmak gibi başka biçimler de alabilir.

## Federal Rezerv'de Araştırmanın Tarihçesi

Ekonomik araştırmalar, Federal Rezerv'in başlangıcından bu yana para politikasını şekillendirmiştir, ancak bu araştırmaların şekli ve kullanımı zaman içinde önemli ölçüde değişmiştir. Bugün bu konuya hak ettiği değeri verecek kadar zamanım yok. Ancak tarihten birkaç önemli noktaya değineceğim. Federal Rezerv Sistemi'nin ilk yıllarında, Fed'deki "araştırma" büyük ölçüde istatistiklerin toplanmasıyla sınırlıydı ve bunların sadece bir kısmı Fed ve diğer devlet kurumları tarafından yayınlanıyordu. Merkez Bankalarında odak noktası genellikle bölgesel ekonomilerin veya sektörlerin ölçülmesi ve raporlanmasıydı.<sup>2</sup>Para politikası kararları, genellikle günümüzde ekonomik araştırmalarla ilişkili titiz ve bilimsel yollarla test edilmeyen politika çerçeveleri kullanılarak alınıyordu. Şunun için

Örneğin, 1920'lerde Federal Rezerv, genişleme dönemlerinde talep edildiğinde işletmelere likidite sağlanmasını ve büyümenin yavaşladığı dönemlerde talep düştüğünde kredinin daraltılmasını öngören "gerçek faturalar" doktrinine bağlı kalmıştır.<sup>3</sup>Elbette bu, aşırı ısınan bir ekonomide enflasyonu kontrol etmek ya da yavaşlayan bir ekonomide ekonomik faaliyeti desteklemek için para politikasının yapması gereken şeyin tam tersidir.

1950'lere kadar Federal Rezerv Sistemi'nde dergi odaklı ekonomik araştırmalar oldukça sınırlıydı. Ancak 1950'lerde Merkez Bankası başkanlarının para politikası kararlarına çok daha fazla dahil olmasıyla büyük bir artış yaşandı.<sup>4</sup>Bundan önce,

---

<sup>2</sup>Federal Rezerv Kurulu ve Rezerv Bankaları, çığır açan araştırmalar yapan birkaç doktoralı ekonomiste sahipti. Örneğin, New York Federal Rezerv Bankası'ndan John H.

Williams ve Randolph Burgess ile Kurul'dan E.A. Goldenweiser ve Winfield Riefler, finansal piyasalar, uluslararası parasal düzenlemeler ve Federal Rezerv politikası üzerine çok sayıda makale ve tez üretti.

<sup>3</sup>Bakınız Ben S. Bernanke (2013), "A Century of U.S. Central Banking: Goals, Frameworks and Accountability," *Journal of Economic Perspectives*, vol. 27 (Fall), pp. 3-16.

<sup>4</sup>Aşağıdaki materyalin çoğu Michael D. Bordo ve Edward S. Prescott (2023), "Federal Reserve Structure and the Production of Monetary Policy Ideas," Working Paper Series 23-29 (Cleveland: Federal Reserve Bank of Cleveland, Kasım), <https://doi.org/10.26509/frbc-wp-202329> .adresinden alınmıştır

Banka başkanları esas olarak yerel operasyonlara ve iskonto penceresi politikasına odaklandı. Ancak ulusal düzeyde politika oluşturma kararlarına daha fazla dahil olduklarında, yeni sorumlulukları modern ekonomi teorisi ve veri yöntemleri konusunda eğitim almış daha uzman araştırma personeline sahip olmalarını gerektirdi. Profesyonel araştırma departmanlarının oluşturulması ve geliştirilmesi, Federal Rezerv içinde ve dışarıdaki akademisyenler arasında para politikasının nasıl yürütülmesi gerektiği konusunda daha büyük bir tartışmaya yol açtı.

1960'larda Keynesyen makroekonomik teori politika yapımında hakim paradigmaydı ve para politikasının nicel analizini sağlamak için büyük ölçekli ekonometrik modeller geliştiriliyordu. Yönetim Kurulu, politika yapıcılara yardımcı olmak üzere bu Keynesyen modelleri ve ekonometrik teknikleri geliştirmek ve kullanmak için akademiden doktoralı ekonomistleri işe alarak öncülük etti. Bu, araştırma personelinin beceri düzeyinin üst düzey akademisyenlerle eşleşecek şekilde yükseltilmesinde önemli bir ilk adımdı.

Ancak Federal Rezerv'in yapısının güzelliği, Sistem'in geri kalanında alternatif makroekonomik çerçevelerin ve teorilerin geliştirilebilmesidir. Alternatif para politikası görüşünün ilk örneği St Louis Federal Rezerv Bankası'ndaki araştırmacı ekonomistler tarafından geliştirildi ve dikkate alınması bir güç haline geldi.

1970'lerin başında, yavaş bir ekonomide enflasyonun beklendiği kadar düşmemesinin ardından, Fed Başkanı Arthur Burns enflasyonun ekonomik gevşeklikten çok az etkilendiğine ve bunun yerine yalnızca ücret ve fiyat kontrolleri yoluyla ele alınabilecek yapısal bir sorun olduğuna inanmaya başlamıştır.<sup>5</sup>Yönetim Kurulu modelleri tipik olarak 1970'leri

---

<sup>5</sup>Bakınız Edward Nelson 2005), "Yetmişli Yılların Büyük Enflasyonu: Gerçekten Ne Oldu?" *Advances in Macroeconomics*, cilt 5 (1); ve Christina D. Romer ve David H. Romer (2013), "The Most Dangerous Idea in Federal Reserve History: Monetary Policy Doesn't Matter," *American Economic Review: Papers & Proceedings*, cilt 103 (Mayıs), s. 55-60.



enflasyonun para politikasının etkisi dışında kalan özel faktörler tarafından yönlendirildiğini düşünüyordu. Louis Fed'de ise parasalcılık, para politikası hakkındaki düşüncelerde hakim paradigmaydı. Banka'nın araştırmacıları 1970'lerdeki enflasyonun aşırı parasal büyümeden kaynaklandığına inanıyordu.<sup>6</sup><sup>durum</sup>Bu 1970'ler boyunca Kurul çalışanları ve St. Louis Fed ekonomistleri arasında enflasyonun kaynakları ve nasıl düşürüleceği konusunda şiddetli bir tartışmaya yol açtı. 1970'lerin sonunda Paul Volcker Federal Rezerv Başkanı oldu ve esasen enflasyonu kontrol altına almak için parasal büyümenin durdurulması yönündeki St. Louis monetarist pozisyonunu benimsedi. Fed'in politika yaklaşımında köklü bir değişiklik ilan ederek, katı parasal büyüme hedeflemesini benimseyerek enflasyonu düşürme sözü verdi. Volcker başarılı oldu, ancak ciddi bir resesyona neden olma pahasına.

1980'lerde Minneapolis Federal Rezerv Bankası, yeni ekonomik teoriler ve politika çerçeveleri önererek para politikası araştırmalarında baskın bir güç haline geldi. Minneapolis Fed'deki araştırmacılar, Minnesota Üniversitesi ve Chicago Üniversitesi'ndeki ekonomistlerle birlikte rasyonel beklentilerin para politikasının aktarım kanalını nasıl etkileyeceğini araştırdı. O zamana kadar, Fed tahmin modelleri bireylerin uyarlanabilir beklentilere sahip olduğunu varsayıyordu, yani tamamen geriye dönüktü. Bu, Kurul'un ekonometrik modellerinin aşağıdakileri hesaba katmadığı anlamına geliyordu önceden duyurulmuş ancak henüz yürürlüğe girmemiş politika eylemleri. Hanehalkı ve firmalar mevcut politika eylemlerinin ve duyurularının gelecekteki sonuçları nasıl etkileyeceğini anlamış olsalardı, politika öngörülerini ile uyum olmayan şekillerde tepki verirlerdi.

---

<sup>6</sup>Federal Reserve Bank of St. Louis'in monetarizmin gelişiminde oynadığı role ilişkin bir tartışma için Edward Nelson 2020), *Milton Friedman and Economic Debate in the United States, 1932– 1972, Cilt 2* (Chicago: University of Chicago Press) kitabının 13. bölümüne bakınız.

Kurul'un tahmin modelleri. Bu , personelin politika yapıcılara sağladığı rehberlikte önemli hatalara yol açacaktır.

Tüm bu araştırmaların kritik bir , özel birimlerin enflasyon beklentilerinin ileriye dönük olmasıydı.

merkez bankacıları enflasyonu düşük ve istikrarlı tutmak için. Eğer insanlar merkez bankasının enflasyonu düşük tutma sözüne inanmıyorsa, o zaman merkez bankası güvenilirlikten yoksun demektir. Bu durum enflasyon beklentilerinin artmasına neden olacak, bu da daha yüksek nominal ücret taleplerine yol açacak ve böylece gelecekteki enflasyonu besleyecekti. Volcker'ın karşılaştığı en önemli sorunun bu olduğuna artık yaygın olarak inanılıyor: Enflasyonu düşürmek için verdiği sözler tam olarak yerine getirilmedi.

Fed'in önceki on yıl boyunca enflasyonla mücadelede gösterdiği dengesiz çabaların ardından geldiği için inandırıcıydı. Volcker yıllarının deneyimiyle birlikte para politikası üzerine yapılan araştırmalar, "kredibilite" ve "istikrarlı enflasyon beklentileri" kavramlarının her merkez bankasının politika yürütme biçiminin merkezi parçaları haline gelmesine yol açtı.

Minneapolis Fed'de bu temel makroekonomik araştırma patlamasına yol açan önemli bir yenilik, Fed araştırmacıları ile Minnesota Üniversitesi'ndeki akademisyenler arasında güçlü araştırma bağlantıları oluşturmaktı. Fikir, çitin karşı taraflarında olmak yerine, Fed araştırmacılarının ve akademisyenlerin yan yana birlikte çalışmasıydı.

Bu sık etkileşim, akademisyenler ve Fed araştırmacıları arasında daha önce bahsettiğim türden titiz tartışmalara yol açtı. Sonuç olarak, sonraki birkaç on yıl boyunca daha titiz ve sağlam para politikası çerçeveleri geliştirildi. Akademisyenler ve Fed araştırmacıları arasındaki bu yakın etkileşimin başarısı, çoğu Federal Rezerv Bankası ve Guvernörler Kurulu'nun günümüzde de devam eden benzer ilişkileri benimsemesine yol açtı.

Ekonomik araştırmanın değerini gösteren bir başka örnek de 2008 yılında Büyük Buhran'dan bu yana en kötüsü olan Küresel Finansal Kriz'in başlamasıyla ortaya çıktı.

Tesadüfe bakın ki, dönemin Fed Başkanı, o dönemde dünyanın önde gelen uzmanlarından biri olan Ben

Bernanke. Kendisinin ve diğerlerinin 1930'lar yaptığı araştırmalardan ve Japonya'nın 1990'lar ve 2000'lerdeki krizi ve yavaş büyümesiyle ilgili çalışmalarından büyük ölçüde yararlanarak, parasal genişleme ve genişletilmiş ileriye dönük yönlendirme de dahil olmak üzere, gerilemeyle mücadele etmek için yeni para politikası araçlarının şekillendirilmesine yardımcı oldu.<sup>7</sup>

Bu, merkez bankası politika yapıcılarının hepsinin doktoralı ekonomistler olması ve dergilerde yayın yapmaları gerektiği anlamına mı geliyor? Elbette hayır - politika alanında ihtiyaç duyulan başka beceriler ve iş deneyimleri de var ve Fed'in politika yapıcıları arasında ekonomistler ve ekonomist olmayanlar var. 1990'lardan önce çok az sayıda politika yapıcı doktoralı ekonomistti ve doktoralı olanların da genellikle araştırma alanında akademik geçmişleri yoktu; bunun yerine politika yapıcıların genellikle finansal piyasalar veya hukuk alanında geçmişleri vardı.<sup>8</sup>Bunun aksine, 1990'lardan bu yana dünyanın dört bir yanındaki merkez bankalarında kilit politika yapma rolleri akademik araştırma geçmişi olan doktoralı ekonomistler tarafından doldurulmaktadır. Bugün, 19 FOMC politika yapıcısından 10'u doktoralı ekonomisttir. Bu ekonomistlerin deneyimi, ekonomik araştırmaları para politikası yapımına daha fazla dahil etmekte ve alınan kararları güçlendirmektedir.

---

<sup>7</sup>Bernanke'nin 1930'lardaki Büyük Buhran ile 2007-09'daki Büyük Durgunluk arasındaki karşılaştırmaya ilişkin tartışmasına bakınız: Ben S. Bernanke (2023), "Nobel Lecture: Banking, Credit, and Economic Fluctuations," *American Economic Review*, cilt 113 (Mayıs), s. 1143-69.

<sup>8</sup>Örneğin, başarılı bir Wall Street ekonomisti ve Başkan Ford'un Ekonomik Danışmanlar Konseyi'nin başkanı olan Alan Greenspan, 1977 yılında, 51 yaşındayken, yani Fed Başkanı olmadan 10 yıl önce ekonomi doktorasını aldığı dergilerde fazla yayın yapmamıştı.

Sonuç olarak, araştırmanın Fed ve diğ  merkez bankalarında politika oluşturmanın önemli bir parçası olmaya devam etmesini bekliyorum. Bu araştırmanın sağladığı içgörülerin ekonomiyi daha iyi anlamamızı ve para politikası yapımını geliştireceğine inanıyorum.